

Θαρὰν τὴν ἔννοιαν τοῦ τέλους, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπομεν· νὰ κρατῶμεν τούτο στερεὸν ἐνώπιον ἡμῶν, καὶ πρὸς τούτο νὰ προσαρμόζωμεν τὸ ὄφος τοῦ λόγου. Ἐὰν δὲν θυσιάζωμεν εἰς τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν πᾶν ἄκαιρον καλλῶπισμα τῆς φαντασίας, ἐμμεθὰ ἀσύγγνωστοὶ καὶ ἂν θυσιάζωσιν ἡμᾶς νηπιῶδεις τινὲς καὶ ἀνόητοι, οἱ αἰσθανόμενοι ὅμως θέλουσιν ἐπιγελαῖν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸ ὄφος ἡμῶν.

Τέλος πάντων, δὲν δύναμαι νὰ τελειώσω τὴν ὑπόθεσιν ταύτην χωρὶς νὰ προσθέσω καὶ τούτο, ὅτι ποτὲ εἰς οὐδεμίαν περίστασιν δὲν πρέπει νὰ προσηλωνώμεθα ὅλως εἰς τὸ ὄφος, ἀλλὰ νὰ δίδωμεν πολὺ μεγαλήτερον μέρος τῆς προσοχῆς ἡμῶν εἰς τὰς ἐννοίας· “ἐπιμέλειαν μὲν τοῦ λεκτικῆς,” λέγει ὁ μέγας Ῥωμαῖος κριτικὸς, “θέλω, σπουδὴν δὲ περὶ τὰ πράγματα.” Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περιενδύη τις κοινὰς καὶ πεπατημένας ιδέας μὲ καλλῶπισμὸν τινα λεκτικὸν, παρὰ νὰ ἐκδίδῃ γενναίας, εὐφρεῖς, καὶ ὠφελίμους. Τούτο μὲν ἀπαιτεῖ ἀληθινὴν εὐφυΐαν, εἰς δὲ τὸ πρῶτον δύναται τις νὰ φθάσῃ διὰ τῆς γυμνάσεως, καὶ πολλὰ μικρὰ προτερήματα ἔχων. Ἐντεῦθεν βλέπομεν τόσον πολλοὺς συγγραφεῖς πλουσίους μὲν εἰς τὸ ὄφος, πτωχοὺς δὲ εἰς τὰς ἐννοίας. “Μὲ ὑψηλότερόν τι πνεῦμα,” λέγει ὁ αὐτὸς κριτικὸς, “πρέπει νὰ ἐμβαίη τις εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ῥητορικῆς· ὅστις ἔχει εὐεξίαν καθ’ ὅλον τὸ σῶμα, δὲν θέλει κρίνειν ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ ἐπιμελείας νὰ ἐπιξῆ τοὺς ὄνυχας, καὶ νὰ διευθετῇ τὴν κόμην· ἔστω ὁ στολισμὸς ἀρρένωνος, καὶ ἀνδρικός, καὶ σεμνός· ἄς μὴν ἀγαπᾷ τὴν θηλυπρεπῆ κουφότητα, καὶ τὸ ἐπίπλαστον χρῶμα· αἷμα καὶ ῥόμη ἄς ἐπανθῇ.”—NEA ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΒΑΜΒΑ.

ΙΔΕ φιλόστοργον μητέρα ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς περικυκλωμένην τέκνων· μ’ εὐσεβῆ τρυφερότητα στρέφει περίξ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀναλύεται ἀπὸ μητρικὴν ἀγάπην. Τὸ μὲν φιλεῖ ἐπὶ τῆς παρεΐας, τὸ δὲ σφίγγει ἐπὶ τοῦ στήθους· τούτο καθ΄ ἕξει ἐπὶ τοῦ γόνατος, τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ποδός. Ἐνῶ δὲ, ἀπὸ τὰ κινήματα, τὰ ψελλίσματα, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν καταλαμβάνει τὰ πολυάριθμα τῶν ζητήματα, εἰς τὸ μὲν ῥίπτει ἐν βλέμμα, εἰς τὸ δὲ λαλεῖ μίαν λέξιν· καὶ εἴτε συγκατανεύει εἴτε ἀρνεῖται, εἴτε μειδιᾷ εἴτε ὀργίζεται, τὸ πᾶν γίνεται μὲ τρυφερὰν ἀγάπην. Τοιαύτη εἶναι ἡ Πρόνοια εἰς ἡμᾶς, καίτοι ἀπείρως ὑψηλὴ καὶ φοβερά· ὁμοιοτρόπως ἐπαγρυπνεῖ, παραμυθόουσα τούτους, προβλέπουσα δι’ ἐκείνους, ἀχροαζομένη ἅπαντας, καὶ βοηθοῦσα ἕνα ἕκαστον· ἂν δὲ ποτε ἀρνήται τὴν αἰτουμένην χάριν, ἄρνεῖται διὰ νὰ παρακινήσῃ εἰς θερμότερας ἰκεσίας· ἢ, ἂν φαίνεται ἀρνούμενη ἀγαθόν τι, καὶ ἡ ἀρνήσις αὐτὴ ἀποβλέπει πρὸς ὄφελος.

Ἡ φύσις ἡ κακεντρεχῆς δράττουσα ἐξουσίας,
τὰς συμφορὰς ἐργάζεται πάντοτε δημοσίας.
Ὅταν τιμᾷ ὁ Ἥγεμὸν τὰς ἐναρέτους πράξεις,
Ὁ κόσμος ὅλος τὸν τιμᾷ καὶ πᾶσ’ ἀνθρώπων τάξις.

ΠΕΡΙ ΑΟΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.

Τὰ ἐπόμενα μεταφράζομεν ἐξ ἑνὸς τῶν ἐπισημοτέρων περιοδικῶν τῆς Ἀγγλίας, the London Quarterly Review.

ΤΙΝὲΣ ἀπὸ τοὺς γηραλέους ἡμῶν ἀναγνώστας ἐνθυμοῦνται ἴσως τὸν καιρὸν, ὅποτε ἡ Ἀμερικὴ ἐλογίζετο οὐ μόνον νεωστὶ ἀνακαλυφθεῖσα, ἀλλὰ καὶ νεωστὶ δημιουργηθεῖσα χώρα.—λόγων τινῶν ἀορίστων διδομένων τότε ὡς βάσεων τοιαύτης ὑποθέσεως, οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης προσοχῆς ἀξίων τὴν σήμερον. Ὅμοιον τι αἰνιγματωδῶς πῶς ἐβρέθη περὶ τῆς Αουστραλίας, ἐπειδὴ εἰς πολλὰ πράγματα διαφέρει, μᾶλλον καὶ παρ’ ὅσον ἡ Ἀμερικὴ αὐτῇ, ἀπὸ τὸν ἐπίλοιπον κόσμον, καὶ, τὸ περιεργότερον, οὐδεμίαν ἔχει ὁμοιότητα μὲ τὰς πολυαριθμοὺς πολυανθρώπους καὶ καρποφόρους νήσους, αἵτινες περιλαμβάνουν αὐτὴν κατὰ τὴν βόρειον καὶ τὴν ἀνατολικὴν πλευράν. Ὅλων τῶν νήσων τούτων οἱ κάτοικοι εὐρέθησαν ἔχοντες διαφορῶν εἰδῶν ἀκάτια καὶ πλοῖα· ἀλλὰ καθ’ ἅπασαν τὴν Αουστραλίαν δὲν ἀνεκαλύφθη τὸ παραμικρὸν ναυτικὸν ἔχνος.—οὔτε καν ναυάγιον, ἢ λειψάνον τι πλοιοαρίου, εἰς αἰγιαλὸν ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ χιλιάδων μιλίων, μολονότι πᾶν αὐτοῦ μέρος ἐπεσεκέφθησαν Εὐρωπαϊοὶ ἀπὸ τοῦ 1616 μέχρι τῆς σήμερον· οὐδ’ ὑπάρχει, καθ’ ὅσον γνωρίζομεν, ἐν μόνον ἰθαγενὲς ζῶον εἰς τὸ ἐνδότερον, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐξωθεν ἐλθόν.

Ἀποσκορακίζοντες δὲ παντάπασι τὴν ιδέαν τοῦ ὅτι ἡ Αουστραλία ἐδημιουργήθη ὕστερον ἀπ’ ἄλλας χώρας, σημειοῦμεν ἄλλην ἐκπληκτικὴν παρατήρησιν, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς ὁ Πλοίαρχος Γρέης (νῦν διοικητὴς τῆς Μεσημβρινῆς Αουστραλίας), ἀνὴρ μὲ φῶτα καὶ μὲ πείραν,—σύμφωνος ὅμως κατὰ τούτο καὶ μετ’ ἄλλων περιηγητῶν,—ὅτι δηλαδὴ ἡ τῶν ὀρέων καὶ κοιλάδων διαδοχὴ, ἐξ ἧς ὁ μέγας οὗτος τόπος συνίσταται, ἐμφαίνει ὅτι ὀλόκληρος ἡ χώρα ἦτον ἕνα καιρὸν ἀρχιπέλαγος νήσων. Ἐν τι ὑπάρχει ἀναντιρρήτον, ὅτι ἡ δύναμις, ἡ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν κάμνουσα νήσους καὶ ὄρη νὰ ἀναφαίνωνται εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης, λείπει ἐνταῦθα· οὐδὲν ἠφαίστιον, ἐνεργὸν ἢ ἐσβεσμένον, ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Αουστραλίαν.

Ἡ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τ’ ἄλλα ζῶα, ὡς καὶ εἰς τὰ φυτικὰ προϊόντα τῆς ἡπείρου ταύτης, εὕρισκομένη μεγάλη διαφορὰ, εἶναι πολὺ ἀξιοσημείωτος. Ὅλον τὸ φῶλον τῶν κατοικοῦντων αὐτὴν ἀνθρώπων εἶναι ὁμογενές, ἢ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ τούτου δὲ ἀρκετὰ διακεκριμένου ἀπὸ τῶν ἀλλαγῶν τῆς γῆς. Μεταξὺ τῆς γλώσσης αὐτῶν, ἧτις ἔχει πολυαριθμοὺς διαλέκτους, καὶ οἰασόηποτε ἀλλῆς ποικιλίας τῆς ἀνθρωπίνου λαλιᾶς, δὲν ἀνεκαλύφθη ἀκόμη ἡ παραμικρὰ σχέσις. Ἡ σκέπη αὐτῶν, ἐν